

Scott Ritter, Oskar Krejčí a české národní zájmy

litterate.cz/scott-ritter-oskar-krejci-a-ceske-narodni-zajmy

Petr Hampel

23 listopadu, 2022

Někdo říká, že současná válka mezi Ruskem a NATO začala už v roce 2014, když Američané zorganizovali puč na Ukrajině a dosadili loutkovou vládu, která byla ostře protiruská. Scott Ritter ale ve skvělé přednášce připomíná, že konflikt nezačal v roce 2014, nýbrž v roce 1990. Rusové tehdy naivně věřili, že skončila éra nepřátelství a že budou s Američany spolupracovat. To je ovšem představa, která patří do 70. let. V 90. letech už Američané zvolili jinou strategii: zničit, rozkrást, ponížit, srazit, nechat hladovět, dovést všechny oblasti života ke kolapsu a nakonec i vyvolat občanskou válku. Komu ještě slouží paměť, ten ví, že čečenské bojovníky původně vytvořili a vycvičili Američané jako zbraň proti Rusku.

To, čím Rusko v 90. letech pod americkou kuratelou prošlo, bylo šokující a nesnesitelné i pro ty, kdo pamatují nejhorší komunistické roky. A když to Rusové ve volbách odmítli, poslal loutkový prezident Jelcin proti parlamentu tanky a celý západní tisk ho v tom podpořil.

Jenže pak udělali Američané pár chyb, poměry se trochu změnily a Rusku se podařilo vykročit směrem k samostatnosti. V amerických očích se ta země opět stala nepřítelem a tehdy se také rozběhla propaganda o údajném totalitním režimu, Putlerovi, údajných plánech na světovládu apod. Ostatně, není těžké si všimnout, že doslova to samé tvrdí propagandistická centra o každém státu, který má být napaden. Jenže zpravidla je cyklus krátký. Objeví se záplava článků kritizujících vzdálenou diktaturu, následují prohlášení politiků a pak útok raketami nebo útok barevnou revolucí (nebo kombinace). Celé to většinou netrvá více než rok. S Ruskem to tak jednoduché není.

Ta dlouhá přednáška Scotta Rittera zatím není k dispozici s českými titulky. Ale každému, kdo rozumí anglicky, ji vřele doporučuji. [Je k vidění zde.](#)

Jenže ani to není celý příběh. Oskar Krejčí v přehledovém článku upozorňuje, že nepřátelství anglo-amerického světa vůči Rusku se táhne celým novověkem. Rusko představuje něco, co na jednu stranu není úplnou součástí Evropy, ale na druhé straně se brání kolonizaci. Proto je vnímáno jako něco nesnesitelného.

Nenávidět Rusy a pokládat je za podlidi má tedy dlouhou tradici. Z toho ale nijak nevyplývá, že je to myšlenková nutnost. V mnoha bodech byla možnost na ten myšlenkový proud navázat nebo se s ním rozejít. Jak Scott Ritter říká, můžeme stát na správné straně dějin nebo na špatné. Na straně dobra nebo na straně zla.

Jenže pro nás v českém prostředí je to ještě trochu jinak. Nejsme tak velký stát, abychom mohli vést dobytelské války proti velmocím, a to ani proti regionálním. A nemáme žádný důvod se podílet na cizích dobytelských válkách. Otázka pro nás není, jestli jsou lepší Američani nebo Rusové, ale co je v zájmu českých lidí. A tady je to jasné – co nejrychlejší uzavření míru a obnovení hospodářské spolupráce.